

6 Δεκεμβρίου 2015

Μοναχός Ευθύμιος Διονυσιάτης (1890- 06 Δεκεμβρίου 1955)

/ [Πεμπτούσια](#)

Image not found or type unknown

Ο τάφος του γέροντος Ευθυμίου στο κοιμητήριο της μονής Διονυσίου

Η εύανδρος Τραπεζούντα ήταν η πατρίδα του, του Φροντιστηρίου της οποίας ήταν απόφοιτος ο κατά κόσμον Θεμιστοκλής Κοσμίδης. Προσήλθε στην ιερά μονή Διονυσίου το 1932, στην οποία εκάρη μοναχός με το όνομα Ευθύμιος.

Διεκρίθη ως βιβλιοθηκάριος της μονής. Με υποδειγματικό ζήλο εργάσθηκε επί

δεκαετία για την ανάδειξη και ταξινόμηση της πλούσιας αυτής βιβλιοθήκης. Είχε ιδιαίτερη ευλάβεια προς την Παναγία και μάλιστα την του Ακαθίστου και του Σουμελά. Για την ανέγερση της μονής Παναγίας Σουμελά στο Βέρμιο εργάσθηκε άοκνα με διάφορους τρόπους, γι' αυτό και το σωματείο αυτής τον ανακήρυξε μέγα ευεργέτη της. Οι συμπατριώτες του θα γράψουν: «Λύπη βαθεία και πόνος δριμύς συνεκλόνησε τας καρδίας και τας ψυχάς ημών επί τω θλιβερώ αγγέλματι του θανάτου του προσφιλεστάτου τοις πάσιν Ευθυμίου. Εκλαύσαμεν και κλαίομεν τον εξαίρετον άνθρωπον, τον άξιον δούλον του Χριστού, τον τετιμημένον μοναχόν, τον πιστόν φίλον, τον θερμόν πατριώτην, τον έξοχον Έλληνα. Απαρνηθείς τα εγκόσμια και τεθείς εις την υπηρεσίαν του Θείου, υπήρξε διά τους γνωρίσαντας αυτόν η προσωποποίησης της αρετής, της ευσυνειδησίας, της εργατικότητας και της καρτερίας. Δι' ημάς προσωπικώς υπήρξεν ο εμψυχωτής, ο σύμβουλος ο καλός, ο ενισχύων την ψυχήν και την θέλησιν ημών εις στιγμάς πικριών και απογοητεύσεων. Πολλά οφείλομεν εις τον κοιμηθέντα και περισσότερα περιεμέναμεν από την αγάπη του, αλλά άλλως έδοξε τω Κυρίω ...».

Κατά τον ανώνυμο νεκρολόγο παραδελφό του: «Υπηρέτησεν ευόρκως την μετάνοιάν του μέχρι της μακαρίας τελευτής του. Αλλά φύσει αδύνατος και μη θέλων να παρεκκλίνη και των κανόνων του αυστηρού κοινοβίου, κατεβλήθη και εν ηλικία 65 ετών παρέδωκε το πνεύμα, αφού εν επιγνώσει ετέλεσε πάντα τα θρησκευτικά προθανάτια καθήκοντα. Το τέλος του υπήρξεν, ως εύχεται η αγία ημών Εκκλησία, ανώδυνον, ανεπαίσχυντον, ειρηνικόν, θετικώς προδικάζον και την καλήν ομολογίαν την επί του φοβερού βήματος. Η αδελφότης της Μονής ησθάνθη καιρίως την εκ μέσου αυτής αποδημίαν του πατρός Ευθυμίου, και το κενόν δυσαναπλήρωτον εν τη υλοφρόνω εποχή μας. Ως μετά ζήλου διεκπεραίους τας διακονίας του παρ' ημίν, ούτω και την πνευματικήν σχέσιν προς την ιδιαίτεράν του πατρίδα, τον αλησμόνητον Πόντον, διετήρει παντί μέσω ...».

Κατά την εξόδιο ακολουθία του στις 6.12.1955, μίλησε ο Καθηγούμενος της μονής αρχιμανδρίτης Γαβριήλ, ο οποίος μεταξύ άλλων είπε ότι ο μεταστάς διεκρίθη για το πλήθος των αρετών του, την ακτημοσύνη, την ανιδιοτέλεια, την τιμιότητα, τη φιλοπονία και αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση.

Πηγες - Βιβλιογραφία

Ανωνύμου, Ευθύμιος Διονυσιάτης, Αγιορειτική Βιβλιοθήκη 233-234/1956, σσ. 51-52.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα Τόμος Α' 1901-1955 , σελ. 535-536, Εκδόσεις Μυγδονία, Α' Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011